

net med Regeringens Forslag. Regeringsforslagets to Skatter, Indkomst- og Formueskatten, vilde give en Forøgelse af 1 Mill. Kr. tilsammen om Aaret med Grundbeløbet, men den Indkomstskat, som nu vil fremkomme efter Landtingets Forslag, vil alene give en forøget aarlig Indtægt med Grundbeløbet af 1,300,000 Kr., altsaa ikke saa lidt mere, end Københavns Kommune ellers vilde have faaet. Endelig skal jeg kun sige, at jeg kan billige de Indskrænkninger i Bevægelsesfriheden, som ere blevne gennemførte ved det andet Tings Beslutning, og jeg vil antage, at der endnu vil blive saa stor Bevægelsesfrihed tilbage for Københavns Kommune, at den vil sikre en jævn og ikke alt for stærk og voldsom Stigen af Skattebyrden i den kommende Tid.

Jørgen Jensen: Naar vi Repræsentanter fra Landet overhovedet deltage i Diskussionen om Københavns Skatteforhold, er det ingenlunde for at forhindre de Herrer i København i at faa de fornødne Penge til deres kommunale Husholdning, men ud fra det berettigede Krav om saa nogenlunde at faa saadanne Beskatningsregler overalt i Landet, at der kan lignedes efter samme retfærdige Grundlag de forskellige Steder, for at vi derved kunne bidrage vort til, at København kan ophøre at være det Skattely, som den fra alle Sider er erkendt for at være. De Par Bemærkninger, jeg vil gøre om Lovforslaget, ere derfor alene ud fra den Betragtning. Det er jo rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister udtalte, at Lovforslaget er i meget væsentlig Grad forringet i Landstinget, forringet i den Forstand, at det har flyttet Skattebyrden fra de store Indkomster, og Formuer for den Sags Skyld med, over paa Mellestanden og ogsaa over paa de mindste. Det er jo paa mange Omraader blevet forringet i Landstinget ogsaa med Hensyn til Bevægelsesfriheden — som det foreligger, er det, som den højtærede Indenrigsminister udtalte, i en samlet Sum meget betydeligt forringet.

Naar Indenrigsministeren desuagtet anbefaler at vedtage det uforandret, og navnlig naar en Repræsentant for Københavns Borgerrepræsentation (Borgbjerg) indledede med at sige, at det vilde være uforsvarligt at afvise Forslaget, er det alene ud fra disse Betragtninger, at jeg kan bekvemme mig til at undlade at stille det Ændringsforslag, som jeg havde den allerstørste Lyst til at stille, og som jeg

mener, det er fuldstændig berettiget at stille, naar der overhovedet skal reformeres ved det københavnske Skattevæsen og opnaas noget, som egentlig er værd at tale om, nemlig et Ændringsforslag om at indføre Formueskatten igen. Jeg kan ikke komme bort fra, at en Formueskat, ikke mindst i den kommunale Beskatning, er et meget nødvendigt og berettiget Supplement. Thi det er dog alligevel saaledes, at en Indkomst er ingenlunde ringere, den er efter min Mening ogsaa noget mere værd og i Stand til i langt højere Grad at bære en Skattebyrde, naar den flyder af Kapital. Dette at faa Formueskat indført vilde jo ogsaa, som der er gjort opmærksom paa af vore Meningsfæller, Venstres Repræsentanter i Landstinget, bidrage til at udligne den Tilbøjelighed, som der er til at flytte fra den ene By til den anden. Det var for mig derfor meget ubehageligt at erfare, at den Repræsentation fra Købstædernes Ligningskommissioner, der havde Foretræde hos Skattelovudvalget, var meget betænkelig ved en Formueskat, thi, sagde de, saa flytte Rigmændene fra os. Det er selvfølgelig trøstesløst at høre, naar man i alle de Aar, man har syslet med Skattevæsen, har haft for Øje at ramme Skatteevnen, hvor den fortrinnsvis findes, saa at erfare, ikke blot at man i Byerne i meget ringe Grad har anvendt Kildeartbeskatningen, men at man ogsaa er bange for at anvende Formueskatten ud fra den Betragtning, at saa flytte de store Formuer fra os, og at den eneste Begrundelse, som man fra de Herrer Side gav for at beskattede en Indtægt, der flød af Forretning, højere end en, der flød af Kapital, var den lidet demokratiske, at en forretningsdrivende ikke saa let kunde flytte fra Byen. Dette Forhold vilde efter min Mening i nogen Grad udlignes, hvis vi fik en Formueskat, som var lige stor overalt; saa vilde de i alt Fald ikke for den Sags Skyld føle sig fristede til at flytte. Lad mig sige, at medens man fra Indenrigsministerens og ogsaa fra anden Side tilstræber den størst mulige Frihed i Skattepaaligningen, er jeg ikke af den Mening. For saa vidt er jeg meget vel tilfreds med Lovforslaget, som det fastslaaer Regler ogsaa om stigende Skala, det maa erkendes, for Paaligning af Indkomstskat, og jeg vilde mene, at lignende Regler meget vel kunde benyttes ude i Kommunerne. Jeg tror, det vilde være ikke blot i Ligningsmyndighedernes, men ogsaa i Skatteydernes Interesse.

Men man har altsaa i Landstinget ind-